

“Ser de poble és un avantatge perquè es veuen les coses des dels dos vessants, el de la capital i el de la saviesa popular.” La capital a què es refereix l'Agustí Jausàs és Barcelona i la saviesa popular és la que s'ha portat de Bellver de Cerdanya.

Fa gairebé 40 anys que és advocat, i **“tot i que un bon dia pots deixar d'anar al despatx, si realment ets advocat, no et jubiles mai.”** Tants anys donen peu a comparar el passat i el present d'aquest món: **“Quan jo vaig començar hi havia grans advocats que eren enciclopèdics, ho tenien tot al cap. Ara mateix això és impossible perquè el món de les lleis és més complex i hem arribat a l'especialització que, abans, quasi no existia. Fa uns anys, a més, la feina de l'advocat era bàsicament posar i defensar plets; la prevenció, consultar l'advocat abans de fer les coses -pràctica força corrent avui en dia- gairebé no existia.”** Per contra ara hi ha altres pràctiques que cada cop són més habituals, com l'arbitratge i la mediació: **“L'arbitratge ja està consolidat. Consisteix en un procediment en què el àrbitre o els àrbitres, fent, diguem-ne, de jutges, dicten una sentència, anomenada *laudo*, fora del marc judicial. D'arbitratges se'n fan constantment, cosa que demostra, lamentablement, la falta de confiança en la justícia. La gent s'inclina per aquest procediment perquè sap que en un any el problema quedarà resolt, i serà decidit per uns senyors que tindran un coneixement molt personalitzat de la qüestió. En el procediment judicial, en canvi, la resolució triga anys a arribar, pot passar per les mans de diversos jutges del mateix jutjat i quan finalment es dicta la sentència, pot ser justa però també pot ser massa tard per arranjar el conflicte plantejat.”**

Molta gent pensa que l'administració de justícia necessita més mitjans econòmics per resoldre els problemes que alenteixen els procediments judicials, i que és responsabilitat de la classe política donar resposta a aquesta demanda. **“La distància entre la política i la gent del carrer és enorme i, amb gran sentit pràctic, es tendeix a pensar que, a pesar que l'arbitratge sigui millor que un plet ordinari, encara és millor arreglar les diferències per les bones. Per aquest motiu des de fa un temps està de moda als Estats Units, i ara s'està imposant a Europa, la mediació. Es tracta de reconciliar les dues parts oponents abans que comencin cap reclamació judicial o arbitral, cosa que demostra, un cop més, la necessitat de superar els inconvenients de la justícia ordinària però també del procediment d'arbitratge.”**

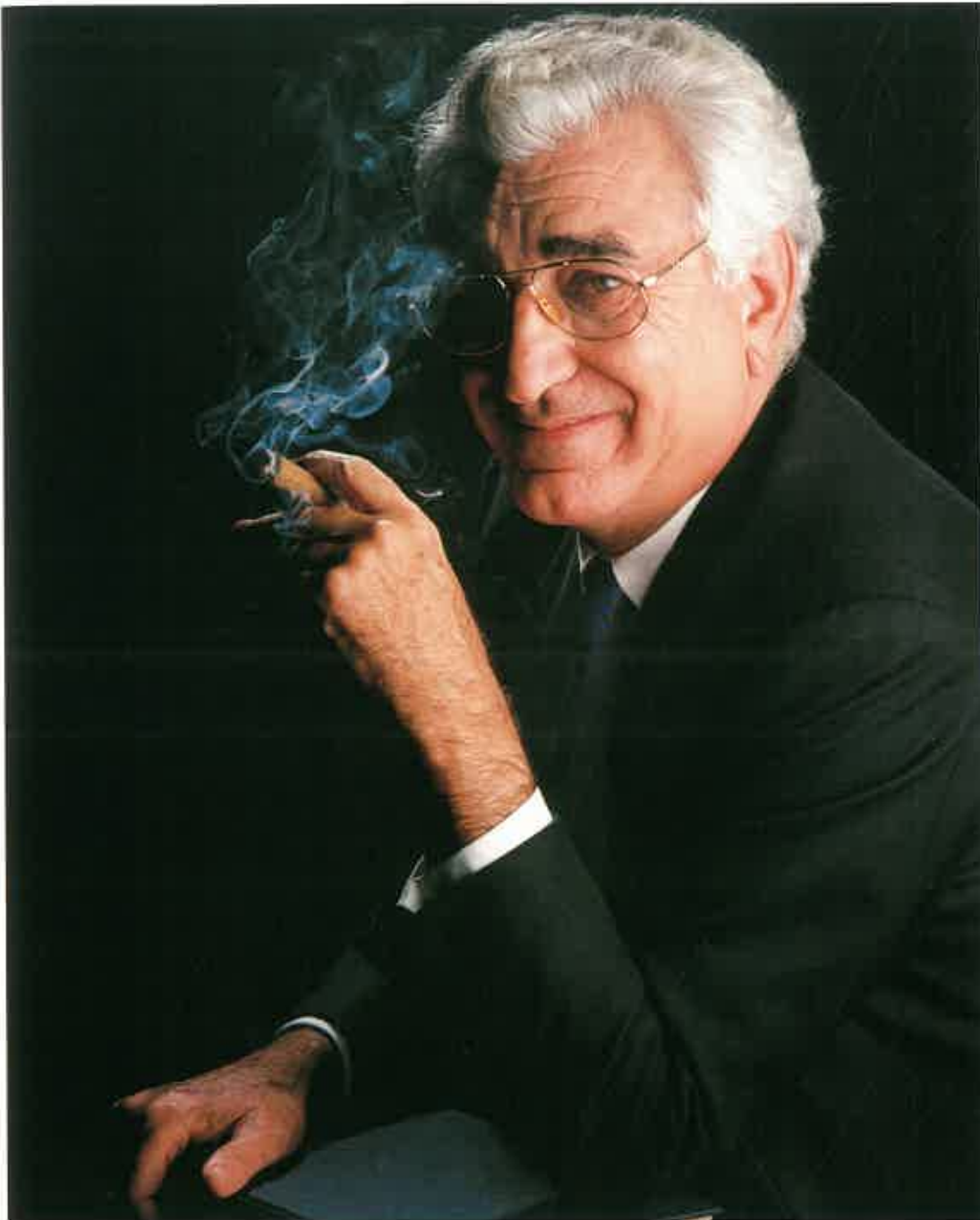
Centrant-nos en la seva realitat més quotidiana, l'Agustí ens comenta que forma part **“del despatx, Jausàs, Nadal i Vidal de Llobatera, el que porta més assumptes relacionats amb la indústria farmacèutica.”** I ens explica els seus inicis laborals: **“Acabada la carrera, vaig començar a treballar en un laboratori farmacèutic al matí i, a la tarda i bona part de la nit, feia de passant al despatx de l'advocat Manuel Maynés. Al laboratori feia coses d'advocat però també una mica de tot i vaig tenir l'oportunitat de conèixer molt bé la problemàtica de la indústria farmacèutica. Aquests coneixements especialitzats, junt amb un domini raonable de la llengua anglesa -en aquells temps no era corrent saber bé l'anglès sinó més aviat el**

francès- van ser decisius per a l'orientació de la meva carrera.”

La trajectòria del nostre convidat continua amb l'obertura d'un despatx propi: **“Vaig començar amb un despatx petit que a poc a poc va anar creixent. Un client en porta un altre.”** Aquest bufet li va permetre posar en pràctica la seva concepció particular de com ha de ser un advocat: **“Preparat, imaginatiu i amb molt sentit comú. Crec en l'advocat que és amic del client. Potser això ve de les meves arrels de poble. Entre el client i l'advocat hi ha d'haver una confiança absoluta. D'altra banda m'agrada ser generalista, sóc conscient de les meves limitacions i, si crec que d'un tema determinat un altre advocat en sap més que jo, fomento que el client el consulti per integrar l'opinió especialitzada dins del conjunt.”** Que li agradi ser generalista no vol dir que rebutgi l'especialització, però sí que ha de seguir uns passos: **“Abans de l'especialització cal un coneixement i una pràctica generals del dret. Jo sempre he volgut que els joves que m'envolten passessin per tots els departaments del despatx i, després, es centressin en una branca determinada en funció del seu interès, de les seves capacitats i de la demanda.”**

L'Agustí coneix de primera mà la preparació que porten els joves advocats. A Jausàs, Nadal i Vidal de Llobatera, **“apart dels socis, Gabriel Nadal, que es dedica al dret internacional i concursal; Joan Vidal de Llobatera, que es dedica al dret mercantil i processal; Maria Luisa de Alarcón, economista i advocada que es dedica als temes fiscals; Mercè Caral, que està especialitzada en dret civil i immobiliari, i el meu fill, Hèctor Jausàs, especialitzat en dret comunitari i sanitari”** hi treballen molts advocats i advocades joves: **“En general, estan més ben preparats els joves d'avui que els d'abans. Fan els estudis molt conscients que no sols es tracta d'aprovar sinó d'aprendre. Saben diferents idiomes i són molt treballadors. Potser si alguna cosa se'ls pot retreure és un excés de rigor, perquè l'advocat ha de tenir una certa dosi de flexibilitat i saber posar-se al lloc del client. Com que, d'altra banda, hi ha molts clients que, sense ser advocats, tenen criteri i un alt grau de sentit comú, la feina és, quasi sempre, extraordinàriament gratificant.”** Concretament de l'Hèctor afegeix: **“Com que d'una part té capacitat i de l'altra li agrada molt la feina que fa, li auguro un bon futur professional.”** Quant als clients, **“els internacionals són importants, per l'envergadura dels assumptes, però no els més destacats pel que fa al nombre.”** A vegades vénen recomanats per firmes d'advocats de l'estranger i també per altres despatxos d'aquí, **“però cada cop menys, perquè ara els bufets són grans i cobreixen moltes àrees del dret, cosa que és lògica i natural.”**

En aquests 40 anys que aviat complirà l'Agustí com a professional del dret, també ha vist canviar la relació entre col·legues: **“Abans el tracte era més cavallerós i, quan feies un pacte, no calia escriure'l d'immediat perquè entre advocats es respectava la paraula donada. Això avui ja no és tant així, potser a causa del gran nombre d'advocats, que ha provocat una forta competència.”** Esperem que el diàleg i la mediació que tant aconsellen als seus clients també sigui habitual entre ells.

**“L’advocat ha de tenir
una certa dosi
de flexibilitat i
saber posar-se
al lloc del client”**

Agustí Jausàs - Barcelona (Barcelonès)